

सातवटा चर्चहरूको निम्ति येशूका सन्देशहरू

यस अध्यायका मूल पदहरू: प्रकाश २:८-११, प्रकाश २:१२-१७, प्रकाश २:१८-२९, प्रकाश ३:१-६, प्रकाश ३:७-१३, प्रकाश ३:१४-२२ र यशैया ६१:१०।

यस अध्यायको मूल सार पद: "जसले जित्छ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसित बस्न दिनेछु, जसरी म आफैले पनि जितें, र मेरा पितासँग उहाँको सिंहासनमा बसेको छु।" (प्रकाश ३:२१)।

येशूले यूहन्ना मार्फत पात्मोस टापुबाट सातवटा पत्रहरू उहाँका जनहरूलाई पठाउनुभएको थियो। ती सन्देशहरू यूहन्नाको समयमा भएका एशियाका चर्चहरूप्रति सरोकार राखेर लेखिएको भएतापनि इतिहासभरि रहेका चर्चहरूको अवस्थालाई मध्यनजर राखेर लेखिएको हो। विभिन्न प्रतीकहरूद्वारा चर्चहरूमा हुने अवस्थाहरूको भविष्यवाणीस्वरूप चित्रण गरिएको छ। ती सन्देशहरूलाई सँगसँगै केलाएर हेर्दा भने ती सबैको बनावटमा छवटा शैली अपनाइएको पाइन्छ। १. येशूले प्रत्येक चर्चलाई नाउँद्वारा सम्बोधन २. सम्बोधनको क्रममा पहिलो वाक्यको दोस्रो अंशमा "यी कुराहरू भन्दछ" भनेर लेखिएको छ। प्रकाश १ अध्यायमा येशूको वारेमा जसरी वर्णन गरिएको छ र प्रतीकहरू समावेश भएका छन् तिनैलाई प्रयोग गरेर प्रत्येक चर्चलाई आफ्नो चिनारी दिएर लेखिएको छ। येशूका ती विवरणहरू प्रत्येक चर्चको विशेष आवश्यकता सुहाउँदो वर्णन गरिएको छ। त्यसको अर्थ विश्वासीहरूको विभिन्न अवस्था र विभिन्न संघर्षहरूप्रति आफू संवदनशील भएको र तिनीहरूलाई साथ दिन आफू सक्षम भएको येशूले औँल्याउनु हुन्छ ३. येशूले प्रत्येक चर्चको मुल्याङ्कन गर्नुहुन्छ ४ आफ्नो परिस्थितिबाट कसरी उम्किन भनेर येशूले सल्लाह दिनुहुन्छ ५. प्रत्येक सन्देशमा पवित्र आत्माको सन्देशलाई सुन्न अनुरोध गरिएको छ र ६. जसले पवित्र आत्माको अगुवाईमा चलेर विजयी जीवन बिताउँछ त्यसलाई दिइने इनामको प्रतिज्ञा समावेश भएको पाइन्छ।

अघिल्लो अध्यायमा एफिसको चर्चलाई लेखिएको प्रथम पत्रलाई केलाएर हेरेका थियौं, यस अध्यायमा बाँकी चर्चहरूलाई दिइएको सन्देशहरूको अध्ययन गर्नेछौं। प्रत्येक चर्चको अवस्था हेरेर त्यसको आवश्यकतालाई जवाफ

दिंदै येशूले आशा प्रदान गर्नुहुन्छ। ती चर्चहरूलाई येशूले दिनुभएको सन्देश अनुसार त्यसबेलाका चर्चहरूको निमित्तमात्र होइन अहिलेका चर्चहरूको आवश्यकतालाई पनि उहाँले पुन्याउनुहुन्छ भनेर हामी ढुक्क हुनसक्छौं।

१. स्मुर्ना र पर्गामिका चर्चहरूलाई येशूको सन्देश

स्मुर्ना अत्यन्त सुन्दर र धनी सहर थियो। यहाँ पनि सम्राट्को प्रतिमालाई पूजा गर्न सबैलाई बाध्य गराइएको थियो। यदि कोही मानिसले रोमको सम्राट्को मूर्तिलाई देवता भनेर पुजा गरेन भने उसको कानुनी अधिकारबाट ऊ बन्चित हुन्थ्यो। उसलाई यातना दिइन्थ्यो र मारिन्थ्यो पनि।

स्मुर्नाको चर्चको अवस्थालाई जानेर र त्यसप्रति संवेदनशील भएर येशूले त्यस चर्चको बारेमा आफूलाई थाहा भएको छ भनेर त्यसको सामु आफूलाई प्रस्तुत गर्नुभएको थियो। त्यस चर्चमा के हुनसक्छ भनेर येशूले सतर्क गराउनुभएको थियो? हेर्नुहोस्, प्रकाश २:८-११ "८ अनि स्मुर्नाका मण्डलीका दूतलाई यो लेख: यी कुरा आदि र अन्त्यले भन्दछ, जो मरेको थियो, र फेरि जीवित भयो। ९ म तिम्रा कष्टहरू र तिम्रो दरिद्रतालाई जान्दछु। तर तिमी त धनी नै छौ। म तिनीहरूलाई चिन्दछु, जसले आफूलाई यहूदी हौं त भन्छन्, तर वास्तवमा तिनीहरू होइनन्। तिनीहरूले गरेका निन्दा म जान्दछु। तिनीहरू शैतानको सभाघर हुन्। १० तिमीले भोग्नै लागेका कष्टहरूसँग नडराओ। हेर, दियाबलसले तिमीहरूमध्ये कतिलाई तिमीहरूका जाँचको निमित्त कैदमा हाल्न आँटको छ, र तिमीहरूलाई दशैँ दिन कष्ट हुनेछ। तिमी मृत्युसम्मै विश्वासी होओ, र म तिमीलाई जीवनको मुकुट दिनेछु। ११ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। जसले जिच्छ, त्यसलाई दोस्रो मृत्युदेखि केही हानि हुनेछैन।"

एशिया महादेशको प्रान्तमा रहेको स्मुर्नाको चर्चलाई दिइएको सन्देश तत्कालीन स्मुर्ना चर्चको निमित्त मात्र नभएर येशूका चेलाहरूको समय कालपछि हुने विश्वासीहरूलाई लक्षित गरेर भविष्यवाणी स्वरूप सन्देश दिइएको थियो। प्रथम शताब्दीदेखि पश्चिमी गोरा रोमी साम्राज्यले इसाईहरूलाई भिषण यातना दिइएको थियो (इसाई धर्म गोराहरूको धर्म हो भन्ने आरोप सरासर झुठो भएको गोराहरूले नै इसाईहरूलाई सताइनुले पुष्टि हुन्छ। हुन त इसाई आस्था कुनै रङ्ग, जातजातिको नभएर सबैको हो-अनुवादकको टिप्पणी)। प्रकाश २:१०मा येशूभक्तहरूले दश दिनसम्म महाकष्टको सामना गर्नुपर्नेछ भनेर उल्लेख

गरिएको छ। त्यसको अर्थ रोमको निष्ठुर र निरङ्कुश बादशाह डाओक्लेशियनको सन् ३०३देखि ३१३सम्म दश वर्षको राज्यकालमा येशूभक्तहरूलाई सताउने कुरा औँल्याइएको थियो। सन् ३१३मा रोमको बादशाह कन्सेटिनले आफू इसाई भएको दावी गरेर मिलनको अध्यादेश भनेर प्रख्यात आदेश जारी गरेका थिए। त्यसवेला सबै इसाईहरूलाई धार्मिक स्वतन्त्रता प्रदान गरिएको थियो।

पर्गामन अनेकौं मूर्तिपुजाका धार्मिक क्रियाकलापको केन्द्र थियो। त्यहाँ पश्चिमी सभ्यता ग्रीकको देवता आस्क्लिपियसको भव्यरूपमा पुजा गरिन्थ्यो। त्यो देवतालाई मानिसहरूलाई निको पार्ने र मुक्तिदाता भनेर मानिन्थ्यो। त्यो देवताको प्रतीक सर्प थियो। आस्क्लिपियसको मन्दिरमा त्यसको पुजा गर्न धेरै ठाउँहरूबाट मानिसहरू आउँथे। त्यस देवताले मानिसहरूको रोग निको पार्छ भनेर विश्वास गरिन्थ्यो। स्मूर्नामा जस्तै पर्गामम पनि रोमी सम्राटलाई देवता मानेर पूजा गर्नेपछि भनेर जबरजस्ती धर्म मात्र लगाउने कार्यमा प्रख्यात थियो। त्यसैकारण पर्गामममा रहेका इसाईहरू शैतानको स्थान हो र त्यहाँ उसको सिंहासन थियो भनेर स्वीकार्दै त्यस चर्चमा भएका विश्वासीहरूलाई पत्र लेखिएको थियो।

येशूले आफूलाई पर्गाममको चर्चलाई कसरी प्रस्तुत गर्नुभएको थियो? तिनीहरूको आत्मिक अवस्थालाई येशूले कसरी मूल्याङ्कन गर्नुभएको थियो? हेर्नुहोस् प्रकाश २:१२-१५ "१२ अनि पर्गाममका मण्डलीका दूतलाई यो लेख: यी कुरा धारिलो दुईधारे तरवार साथमा हुनेले भन्दछ, १३ मलाई थाहा छ, तिमी कहाँ बस्छौ, त्यहीँ जहाँ शैतानको सिंहासन छ। तर पनि तिमीहरू मेरो नाउँमा स्थिर बस्छौ। मेरो विश्वासयोग्य साक्षी एन्टिपासको समयमा पनि ममाथिको आफ्नो विश्वास तिमीहरूले त्यागेनौ। शैतान बस्ने ठाउँमा तिमीहरूकै माझमा तिनी मारिए। १४ तर तिमीहरूका विरुद्धमा मसँग केही कुराहरू छन्, किनभने तिमीहरूसँग यस्ता कोही-कोही छन्, जसले बालामको शिक्षा मान्छन्। इस्राएलीहरूका अगाडि ठक्करको कारण बनून् भनी मूर्तिहरूलाई चढाएको भोजन खान र व्यभिचार गर्न बालामले बालाकलाई सिकाएको थियो।"

पर्गामममा रहेका इसाईहरूले बाहिर र भित्रै चर्चबाट पनि अनेकौं परीक्षाहरूको सामना गर्नुपरेको थियो। कतिपय इसाईहरू आफ्ना आस्थामा स्थिर रहेतापनि चर्चभित्रै रहेका "निकोलेटन" इसाईहरूले सतावटबाट बचन येशूप्रतिको आस्था र स्थानीय धर्मसँग सम्झौता गर्नुपछि भनेर सिकाएका थिए।

पुरानो करार गन्ती ३१:१६मा झुठो धर्मगुरु वा भविष्यवक्ता बालामको बारेमा चर्चा गरिएको छ। प्रतिज्ञा गरिएको देशमा यात्रा गरिरहेका इस्राएलीहरूलाई उसले परमेश्वरको विरुद्धमा जान हातले बनाएका स्थानीय देवताहरूलाई पूजा गर्न उक्साएका थिए। ती इस्राएलीहरू बालामको कुरा मानेर चलन सजिलो भएको र आफ्नो आस्थासँग सम्झौता गरियो भनेर इनामनै पाइने रहेछ भन्ने महसुस गरेका थिए। यरुशलेमको परिषदले मूर्तिहरूलाई चढाएको प्रसादहरू नखान र अनैतिक यौन सम्बन्ध जोड्न मनाही गरिएको थियो (प्रेरित १५:२९)। तर बालामको मतलाई पनि मात्रै इसाईहरूले त्यस परिषद्को निर्णयलाई अस्वीकार गरेका थिए। पर्गाममका चर्चका इसाई भनाउँदा ती विश्वासीहरूको निम्ति एउटै समाधान येशूले दिनुभएको थियो, त्यो थियो "पश्चाताप गर" (प्रकाश २:१६)।

पर्गामम चर्चको वास्तविकतालाई मध्यनजर राखेर पत्र लेखिएतापनि त्यो पत्र भविष्यवाणी स्वरूप थियो। अन्दाजी सन् ३१३-५३८सम्म रहेका इसाई चर्चलाई सम्बोधन गर्दै भविष्यवाणीको रूपमा पनि त्यो पत्र लेखिएको थियो। त्यसबेला चर्चमा कतिपय मानिसहरूले येशूमाथिको विश्वासलाई अटल राखेतापनि कतिपय मानिसहरूको आत्मिक जीवन खस्कन्दै गएको थियो र चर्चलाई छोड्ने क्रम ठूलो गतिमा बढिरहेको थियो।

"मेरो विश्वास अर्थात् ममाथिको विश्वास नत्याग" भनेर येशूले भन्नुभएको अर्थ के हो? हेर्नुहोस् प्रकाश २:१३ "मलाई थाहा छ, तिमी कहाँ बस्छौ, त्यहीं जहाँ शैतानको सिंहासन छ। तरै पनि तिमीहरू मेरो नाउँमा स्थिर बस्छौ। मेरो विश्वासयोग्य साक्षी एन्टिपासको समयमा पनि ममाथिको आफ्नो विश्वास तिमीहरूले त्यागेनौ। शैतान बस्ने ठाउँमा तिमीहरूकै माझमा तिनी मारिए।" र प्रकाश १४:१२ "परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूमाथि विश्वास राख्ने सन्तहरूको धैर्य धारण यसैमा छ।" जुनसुकै अवस्थामा पनि हामीहरूको विश्वासमा अटल रहने हामीहरूको प्रतिवद्धताले हाम्रो आस्थामा दखल दिने कुनै पनि तत्वसँग सम्झौता नगर्दा नमरेसम्म हामी विश्वासमा कसरी स्थिर भएर बस्न सक्छौं (प्रकाश २:१०) ?

२. थियाटिराको चर्चलाई येशू खीष्टको सन्देश

पौराणिक इतिहासमा अरू सहरहरू जस्तै थियाटिरा सहर त्यस्तो राजनैतिक, सास्कृतिक, धार्मिक र व्यापारिक हिसाबले उल्लेखनीय भएको

पाउँदैनौं। रोमी साम्राज्यमा कुनै व्यापार वा पेशा र काम गर्नुछ भने कुनै न कुनै किसिमको सिप कालिगढ हुनुपर्थ्यो। प्रत्येक पेशागत नागरिक चाहे व्यापारी होस् वा कालिगढ होस् त्यस पेशासँग सम्बन्धित कुनै न कुनै गुठी, संघ संगठनमा सदस्य हुनुपर्थ्यो। थियाटिरा सहरका जनताहरूका मानिसहरूलाई त्यस्ता सङ्गठनका सदस्य हुन करै लगाइन्थ्यो। ती सङ्गठनका मानिसहरूले थियाटिरा सहरमा हुने कुनै पनि धार्मिक वा मन्दिरको चाडवाड, गुठी र विधिहरूमा भाग लिनै पर्थ्यो। कतिपय समयमा ती विधि तथा कर्मकाण्डहरू चलाउन अनैतिक क्रियाकलापहरू पनि समावेश हुन्थ्यो। जुन मानिसले त्यस गुठी वा सङ्गठनमा भाग लिन अस्वीकार गर्थ्यो त्यसलाई त्यस गुठी वा सङ्गठनबाट अलग गरिन्थ्यो। त्यतिमात्र नभएर स्थानीय धार्मिक संस्कारमा भाग नलिनेहरूलाई आर्थिक नाकाबन्दी वा किनमेल गर्न पनि रोक लगाइन्थ्यो। त्यसकारण त्यसबेलाका थियाटिरामा रहेका इसाईहरूले त्यहाँको धार्मिक संस्कारसँग सम्झौता गरेर जीउने कि सुसमाचारको खातिर समाजबाट पूरै बाहिरिएर तिरस्कारको वेइज्जत सहने- यी दुईमा एकलाई चुन्नु पर्थ्यो।

यसरी थियाटिरा संसारको नीतिमा सम्झौता गरेर चल्ने कि सुसमाचारको खातिर जुनसुकै तिरस्कार पनि सहेर बस्ने भनेर निर्णयमा परिरेका इसाईहरूलाई येशूले आफूलाई कस्तो तरिकाले प्रस्तुत गर्नुहुन्छ, हेर्नुहोस् प्रकाश २:१८-२९। तिनीहरूमा भएका के गुण वा चरित्रहरू थिए जुन येशूले सराहना गर्नुभएको थियो साथै तिनीहरूमा के विषय थियो जसले येशूलाई दुःखित तुल्याएको थियो? "१८ अनि थियाटिराको मण्डलीका दूतलाई यो लेखः यी कुरा परमेश्वरको पुत्रले भन्दछ, जसका आँखा आगोका ज्वालाजस्ता, जसका पाउ टल्काइराखेको काँसाजस्ता छन्। १९ तिम्रा काम, तिम्रो प्रेम, तिम्रो विश्वास, तिम्रो सेवा र तिम्रो धैर्यपूर्ण सहनशीलता मलाई थाहा छ। तिम्रा पछिल्ला काम अघिल्लाभन्दा बढी छन्। २० तर तिम्रो विरुद्धमा मैले यो भन्नु छः तिमी ईजेबेल भन्ने स्त्रीलाई सहन गर्छौं। त्यसले आफैलाई अगमवादिनी भन्छे, र मेरा सेवकहरूलाई व्यभिचार गर्न र मूर्तिहरूलाई चढाइएको भोजन खान सिकाउँछे, र यसरी तिनीहरूलाई बहकाउँछे। २१ मैले त्यसलाई पश्चात्ताप गर्ने समय दिएँ, तर त्यसले आफ्नो व्यभिचारबाट पश्चात्ताप गर्न इन्कार गरी। २२ हेर, म त्यसलाई रोग-शय्यामा फालिदिनेछु, र त्यससँग व्यभिचार गर्नेहरूले त्यसले गरेका कामहरूबाट पश्चात्ताप गरेनन् भने म तिनीहरूलाई महासङ्कष्टमा फालिदिनेछु। २३ म त्यसका छोराछोरीहरूलाई

मानेछु। र सबै मण्डलीहरूले थाहा पाउनेछन्, कि म उही हुँ, जसले सबैका मन र हृदयको जाँच गर्दछु, र म तिमीहरू हरेकलाई तिमीहरूका कामअनुसार दिनेछु। २४ तर तिमी थिआटीरामा भएको यो शिक्षा नमान्ने तथा कतिले भनेझैं शैतानका गहिरा कुराहरू नसिक्ने बाँकी तिमीहरूलाई म भन्दछु, म तिमीहरूमाथि अरू कुनै भार राखिदैनं। २५ त्यसो भए तापनि जे तिमीहरूसँग छ, म नआउञ्जेल त्यसलाई थामिराख। २६ जसले जित्छ र मेरा कामहरूलाई आखिरसम्मै कायम राख्छ, त्यसलाई म जाति-जातिमाथि अधिकार दिनेछु, २७ र फलामको डन्डाले माटोका भाँडाहरू टुक्रा-टुक्रा पारेर फोरेझैं त्यसले तिनीहरूलाई शासन गर्नेछ, जसरी मैले पनि मेरा पिताबाट अधिकार पाएको छु। २८ म त्यसलाई बिहानको तारा दिनेछु। २९ जसको सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ।" यस पत्रमा प्रस्तुत गरिएको येशूको चित्रण दानिएल १०:६मा पनि यसरी लेखिएको पाउँछौं "तिनको शरीर पीतमणिजस्तै चहकिलो थियो, तिनको अनुहार विजुलीझैं चम्कन्थ्यो, तिनका आँखा राँकोझैं बलिरहेका थिए। तिनका हात र खुट्टाहरू टल्काइएको काँसोजस्तै र तिनको स्वर ठूलो भीडको स्वरझैं थिए।"

पर्गामका चर्चका विश्वासीहरूलाई जस्तै थियाटिरा चर्चका विश्वासीहरूलाई पनि स्थानीय मूर्तिपूजा गर्ने धर्म, संस्कार वा गुठीको वातावरणमा सम्झौता गरेर बस्ने कि नबस्ने भन्ने निर्णय गर्नुपर्थ्यो। इजबेल भन्ने नाउँ इस्राएलको इतिहासमा राजा आहाबकी रानी थिइन्। उनले इस्राएलीहरूलाई परमेश्वरप्रतिको आस्थाबाट फर्काएर आफूले मानेका बाल र अरू देवी देवताहरूलाई पूजा गर्न लगाएकी थिइन् ("३१ नबातका छोरा यारोबामका पापी चालहरूमा हिँड्न तिनको निमित्त कम भएजस्तो मात्र होइन्, तर तिनले (राजा आहाब) सीदोनीहरूका राजा एताबालकी छोरी ईजेबेललाई पनि विवाह गरे, र बाल देवताको सेवा गरेर त्यसलाई पुजन लागे। ३२ सामरियामा तिनले बनाएको बालको मन्दिरमा बालको निमित्त एउटा वेदी बनाए। ३३ आहाबले अशेरा देवीको मूर्ति पनि खडा गरे, र तिनले आफ्ना अधिका इस्राएलका सबै राजाहरूभन्दा बढी परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई रिस उठाउने काम गरे।" १ राजाहरू १६:३१-३३)। इजबेललाई येशूले आत्मिक वेश्याको रूपमा चित्रण गर्नुभएको छ (प्रकाश २:२०)। इसाई बनाउँदाहरू नै किन नहुन् आफ्नो आस्था र स्थानीय धर्म वा मूर्तिपूजाको शिक्षा

र रितिलाई मिलाएर इसाईको खोल ओढेर हिँड्छ भने त्यसले इजबेलसँग वेश्यावृत्ति गरिरहेको येशूले ठहऱ्याउनुभएको थियो।

थियाटिरालाई लेखिएको पत्रलाई त्यसबेलाको भविष्यवाणीको आँखाले हेरियो भने सन् ५३८-१५६८को इसाई चर्चको अवस्थालाई चित्रण गरिएको थियो। ती शताब्दीहरूमा चर्चलाई बिगाने खतरा बाहिरबाट नभएर चर्च भित्रकै धर्मगुरु बनाउँदाहरूले ल्याएका थिए। बाइबललाई ओझेलमा पारेर त्यस युगका इसाईहरूले पश्चिमी देशका परम्परालाई भित्राइएका थिए। प्रभु येशूमात्र हाम्रो पुजारी हुनुहुन्छ भन्ने बाइबलको शिक्षालाई पन्छाएर मानिसहरूलाई नै पुरोहित, फादर आदि बनाएर स्वर्ग जान तिनीहरूको पहल आवश्यक छ भनेर ती युगका इसाईहरूले सिकाएका थिए। येशूद्वारा मात्र मुक्ति पाइन्छ भन्ने शिक्षालाई कमसल गराएर चर्चमा विभिन्न अस्तु वा सन्तका हाड वा सामानहरू र मूर्तिलाई पुजा गर्न लगाएर वा श्रद्धा राख्न लगाएर बाइबलका शुद्ध र सरल शिक्षालाई बिटुलो पारेका थिए। परमेश्वरको काम भन्दा मानिसको कामलाई महत्त्वपूर्ण ठहऱ्याएर मानिस धर्मकर्म वा कर्मकाण्ड गरेर मुक्ति पाइन्छ भन्ने शिक्षा चर्चमा भित्राइएका थिए। चर्चमा भित्राइएका भ्रष्ट प्रभावलाई अस्वीकार गर्ने इसाईहरूलाई इसाई धर्मकै नाउँमा चर्चका ठेकेदारहरूले सताएका थिए र मारिएका पनि थिए। धेरै शताब्दीसम्म इसाई धर्मकै खोल ओढेर जबरजस्ती आफ्नो धार्मिक शिक्षा र विधिहरूलाई लादने शक्तिबाट भाग्न बाइबल र बाइबललाईमात्र मान्ने चर्चका विश्वासीहरू जङ्गलमा सरण लिएर बसेका थिए (यस सन्दर्भमा प्रकाश १२:६,१३-१४मा यसरी लेखिएको छ "६ त्यो स्त्रीचाहिँ (चर्च) उजाड-स्थानभित्र भागी, जहाँ एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म त्यसको पालनपोषण होस् भनेर परमेश्वरले त्यसको लागि ठाउँ तयार राख्नुभएको थियो।...१३ जब त्यस अजिङ्गरले आफू पृथ्वीमा फर्काएको देख्यो, तब त्यसले छोरो जन्माउने त्यस स्त्रीलाई खेदयो। १४ तर त्यस स्त्रीलाई त्यस सर्पको सम्मुखबाट उजाड-स्थानमा उडेर जानलाई ठूलो गरुडका दुई पखेटा दिइए। त्यो उजाड-स्थान साढे तीन वर्षसम्म त्यस स्त्रीको पालनपोषणको निमित्त तयार गरिएको थियो।")। तर येशूले थियाटिराका चर्चका विश्वासीहरूको प्रेम, आस्था, काम र सेवाको पनि प्रशंसा गर्नुहुन्छ- यसले अरू इसाई र सुधारवादी (प्रोटस्टेन्ट) इसाईहरूले गरेका बाइबलतिर मानिसहरूलाई फर्काउने प्रयासलाई येशूले सराहना गर्नुभएको थियो भनेर चित्रण गरिएको पाइन्छ।

"२५ त्यसो भए तापनि जे तिमीहरूसँग छ, म नआउञ्जेल त्यसलाई थामिराख (आफ्नो आस्थामा अडिग भएर बस)।" (प्रकाश २:२५) भन्ने येशूको वचनको बारेमा सोच्नुहोस्। व्यक्तिगत रूपमै होस् वा सामूहिक रूपमा होस् ती शब्दहरूको अर्थ हाम्रो निम्ति किन अर्थपूर्ण छ? येशूबाट हामीले के पाएकाछौं जसलाई हामीले थामी राख्नुपर्छ?

३. सार्डिस चर्चलाई येशूको सन्देश

सार्डिस सहरको इतिहास गौरवमय थियो। तर जब रोमले त्यस सहरलाई कब्जा गर्‍यो तब त्यो सहरको सान हराएको थियो। सहरका मानिसहरू धनी थिए। सहरमा भएका ऐतिहासिक सम्पदा जस्तै ठूला ठूला भवनहरू, मन्दिरहरू र स्मारकहरूलाई रोमी सैनिकहरूले ध्वस्त पारेका थिए। सहरका बासिन्दाहरू आर्थिकरूपमा सम्पन्न भएतापनि आफ्नो सहरको गौरवमय सम्पदा विभिन्न आक्रमण र शत्रुहरूले ल्याएका विनाशका कारणहरूले तिनीहरू खिन्न भएका थिए। तिनीहरूको बिगत इतिहासमा आफ्नो गौरवको प्रशंसा गरेतापनि अब त्यो वास्तविकरूपमा केवल कल्पनामामात्रै परिणत भएको थियो। त्यो सहर ठाडो भिरालो भएको पहाडमा बसालिएको थियो। त्यसले गर्दा आक्रमणकारीहरूले हतपत आक्रमण गर्न सक्दैनथे। त्यहाँका बासिन्दाहरू आफू सुरक्षित भएको कुरामा ढुक्क हुन्थे। जसको फलस्वरूप त्यस सहरमा वरिपरिभएका पर्खालहरूमा सुरक्षा सैनिकहरू राख्न भुलवस लापर्वाही गरेका थिए। पछि गएर त्यो सहर भग्नावशेषको रूपमा खडा हुन गएको पाइन्छ।

येशूले प्रकाश ३:१-६मा सार्डिसमा रहेको चर्चको अवस्थालाई हेरेर पत्र पठाउनुभएको थियो। त्यस पत्रमा येशूको खबरदारी समावेश भएको छ। उहाँको चेतावनीमा दिइएको जागा रहो वा पहरा दिइराख्नु भन्ने शब्दहरूले तिनीहरूको सहरको इतिहाससँग कसरी सम्बन्धित छ। हेर्नुहोस्, "१ अनि सार्डिसका मण्डलीका दूतलाई यो लेख: यी कुरा परमेश्वरका सात आत्मा र सात तारा हुनेले भन्दछ। तिम्रा काम मलाई थाहा छ। तिमी जीवित छौं भन्ने नाउँ त छ, तर तिमीहरू मरेका छौं। २ जागा रहो र मनै लागेका रहल कुराहरूलाई दहिला पार, किनकि मैले तिम्रा काम मेरा परमेश्वरको दृष्टिमा सिद्ध भएको भेट्टाएको छैन। ३ यसकारण तिमीले जे पायौं र सुन्यौं, सो सम्झ, त्यसलाई कायम राख र पश्चात्ताप गर। यदि तिमी जागा रहेनौ भनेता म चोरजस्तै आउनेछु, र म कुन बेला आउनेछु, सो तिमीले थाहा पाउनेछैनौ। ४ तर

सार्डिसमा कति व्यक्ति छन्, जसले आफ्ना लुगा बिटुलो पारेका छैनन्। तिनीहरू मसँग सेता बस्त्र लिएर हिँड्नेछन्, किनकि तिनीहरू योग्यका छन्। ५ जसले जित्छ, त्यसलाई यसरी सेता बस्त्र पहिराइन्छ, र म त्यसको नाउँ जीवनको पुस्तकबाट मेटिदिनेछैनँ। म त्यसको नाउँ मेरा पिताको सामुन्ने र उहाँका दूतहरूका सामुन्ने स्वीकार गर्नेछु। ६ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ।"

त्यही सन्दर्भमा देहायका पदहरू पनि हेर्नुहोस्: मती २४:४२-४४ "४२ "यसकारण जागा रहो, किनकि कुन दिन तिमीहरूको प्रभु आउनेछ, सो तिमीहरूले जान्दैनौ। ४३ तर यो जान, कि घरको मालिकले चोर रातको कुन पहरमा आउँछ भनी जानेको भए, ऊ जागो रहनेथियो, र आफ्नो घर फोर्न दिनेथिएन। ४४ यसकारण तिमीहरू पनि तयार रहो, किनकि मानिसको पुत्र तिमीहरूले नचिताएको बेलामा आउनेछ।" र १ थेस्सोलिनिकी ५:१-८ "१ तर भाइ हो, समय र बेलाको विषयमा तिमीहरूलाई केही लेख्ने आवश्यकता छैन। २ किनकि तिमीहरू आफै राम्ररी जान्दछौ, प्रभुको दिन त रातमा चोर आएझै आउनेछ। ३ जब मानिसहरू "शान्ति र सुरक्षा" भनिरहेका हुन्छन्, तब गर्भवती स्त्रीलाई बेथा लागेझै अचानक तिनीहरूमाथि विनाश आइलाग्छ, र तिनीहरू कुनै रीतिले उम्कनेछैनन्। ४ तर भाइ हो, तिमीहरू अन्धकारमा छैनौ, तसर्थ त्यस दिनले तिमीहरूलाई चोरले जस्तै चकित पार्नेछैन। ५ किनकि तिमीहरू सबै ज्योतिका सन्तान र दिनका सन्तान हौ। हामी रातका र अन्धकारका सन्तान होइनौ। ६ यसकारण अरूहरूझै हामी नसुतौं, तर जागा बसौं, र सचेत होऔं। ७ किनकि सुत्नेहरू रातमा सुत्छन्, र मद्य पिएर मात्नेहरू रातैमा मात्छन्। ८ तर हामीचाहिँ दिनका हुनाले हामी सचेत होऔं, र विश्वास र प्रेमका छातीको पाता र मुक्तिका आशाको टोप लगाऔं।"

त्यस सहरमा भएका केही इसाईहरू विश्वासमा बलियो भएतापनि प्रायजसो सबै आत्मिकरूपमा मुर्दासमान थिए। सार्डिस सहरका विश्वासीहरू नियमित रूपमा चर्च जान्थे। तिनीहरू बाहिरीरूपमा धर्मात्मा देखिन्थे। तिनीहरूले खुलारूपमा कुनै पाप गरेका थिएनन्। पर्गामम र थियाटिराका इसाईहरूले जस्तै आफ्नो चर्चमा झुटा शिक्षाहरूलाई भित्राएका थिएनन्। तिनीहरूले मूर्तिपूजाप्रति झुकाव राखेर चर्च पनि छोडेका थिएनन्। सबै किसिमले ठिक ठिक भएको चर्चमा के कमी थियो त? तिनीहरू आत्मिकरूपमा शिथिल थिए। बप्तिस्मा लिएपछि तिनीहरूको आत्मिक जोश निश्क्रिय भएको

थियो। इसाई जीवन केवल औपचारिकतामामात्रै सिमित भएकोले तिनीहरूमा हुने आत्मियता निन्द्रासमान हुनपुगेको थियो।

भविष्यवाणीकीरूपमा केलाएर हेर्दा सार्डिसको चर्चलाई लेखेको पत्र केवल त्यस चर्चको अवस्थालाई मात्र चित्रण नगरि सन् १५६५-१७४०को इसाई इतिहासलाई औल्याएको पाउँछौं। बाइबललाई भन्दा परम्परा र पोपलाई मान्ने रोमन क्याथोलिक चर्चको खिलाफमा मार्टिन लुथर, ज्विङ्गली, जोन क्यालभिन जस्ता बाइबलका धरोहर मानिने धर्मगुरुहरूले त्यस चर्चको गलत शिक्षादीक्षाप्रति असंतुष्टि व्यक्त गरेका थिए। रोमन क्याथोलिक चर्चले तिनीहरूप्रति कठोर नीति अपनाएकोले तिनीहरू पोपीय शासनबाट अलग भएर सुधारवादी चर्च वा प्रोटेस्टेन्ट चर्चको स्थापना गरेका थिए। त्यो सन् १५६५भन्दा केही दशक अघिको कुरा थियो। तर समय बित्दै जाँदा सन् १५६५-१७४०तिर रहेका इसाईहरूको जीवनमा सिथिलता आएको थियो। येशूप्रतिको विश्वासलाई केवल औपचारिकतामामात्र सिमित राखियो। सबै जना चर्च जाने भएकोले हामी पनि चर्च जाऔं भन्ने मानिसहरूको लहैलहैमा अरू मानिसहरू चर्चमा लागेका थिए। भित्री आत्मिक परिवर्तन नभई केवल देखावटी इसाईहरूमात्र हुन पुगेकाले त्यस समयका इसाईहरू केवल करले गर्दामात्र चर्च जान थालेका थिए। त्यस युगका मानिसहरूमा एक किसिमको जागरण आइरहेको थियो। सांसारिक तत्वहरूले बढी मान्यता पाएकोले धर्मप्रतिको आस्था गुमाएर मानिसहरू धर्मनिरुपेक्षता अर्थात् जुन धर्मलाई जसले मानेपनि हुन्छ वा नमानेपनि हुन्छ भन्ने अभियानमा लागेका थिए। बाइबललाई मानवीय तर्क, दर्शन र सिद्धान्तले ओझेलमा पारेको थियो। बाइबलका शिक्षाहरूलाई अनेकौं दर्शनहरूले चुनौति दिएका थिए साथै यदि कोही चर्चमा जान्थ्यो भने केवल औपचारिकता पूरा गर्नको निम्तिमात्र जान्थ्यो। त्यसले गर्दा बाइबलको विशुद्ध वचनहरूप्रति, येशूप्रति समर्पणता र सुसमाचारप्रतिको जोश सेलाउँदै गएको थियो। विश्वको सामु चर्च सक्रिय देखिएतापनि आत्मिकरूपमा चर्च मरेतुल्य भएको थियो।

यथार्थमा सार्डिसलाई लेखिएको पत्र केवल सार्डिसको चर्चको निम्ति र सन् १५६५-१७४०मा रहेका इसाईहरूको अवस्थालाईमात्र केलाएर लेखिएको नभइ येशूलाई विश्वास गर्छु भन्ने प्रत्येक युगको प्रत्येक इसाईलाई लक्षित गरेर लेखिएको ठान्न जरुरी छ। कतिपय इसाईहरूले येशूको बारेमा अनेकौं प्रचारवाजी गर्लान्, (जय मसिह भन्ने आँट नगरी जय मसी भनेर पनि अभिवादन

गलान्-अनुवादकको थप) येशूप्रति आफू कस्तो बलियो छु भनेर गौरवसाथ आफ्नो विगतको कुरालाई सुनाउला। तर दैनिक जीवनमा येशूप्रतिको मायामोह र उहाँसँगको सक्ति ए अनुभव नभइरहँदा तिनीहरूको इसाई आस्था केवल औपचारिकतामामात्रै सिमित भएको हुन्छ। तिनीहरूमा हुनुपर्ने सुसमाचारप्रतिको सच्चा हृदय चिसो हुन गएकोले तिनीहरू केवल नाउँमात्रैको क्रिश्चियन भनेर मानिसहरूले हेर्नपुगेका हुन्छन्।

मुक्ति भनेको केवल येशूमामात्र पाइन्छ भन्ने आत्मज्ञान हामीमा हुँदाहुँदै पनि हामीहरूका कामहरू कस्ता छन् जसले हामीले दावी गरेका विश्वास र व्यवहारमा तालमेल नभएको अरुले देखिरहेको पाइन सक्छ? परमेश्वरको अगाडि सिद्ध हुनुभनेको के हो? हेर्नुहोस् मत्ती ५:४४-४८ "४४ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिमीहरूलाई सताउनेहरूका निमित्त प्रार्थना गर, ४५ र तिमीहरू स्वर्गमा हुनुहुने आफ्ना पिताका छोराहरू हुनेछौ। उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैलाई सूर्यको ताप दिनुहुन्छ, र धर्मी र पापी दुवैलाई वृष्टि दिनुहुन्छ। ४६ किनभने यदि तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौ भने तिमीहरूलाई के इनाम छ? के महसूल उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? ४७ तिमीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौ भने अरूहरूले भन्दा बढी के गर्नु र? के अन्यजातिहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? ४८ यसकारण जस्तो तिमीहरूका स्वर्गमा हुनुहुने पिता सिद्ध हुनुहुन्छ, तिमीहरू पनि त्यस्तै सिद्ध हुनुपर्दछ।" (याद गर्नुहोस् यदि हामीमा परमेश्वरले जस्तै सबै मानिसहरू चाहे उहाँलाई विश्वास गर्ने होस् वा नहोस् तिनलाई समेत प्रेम गर्ने खुबी हामीमा हुनसक्यो भने परमेश्वरको अगाडि हामी सिद्ध भएको ठहरिन्छौँ- अनुवादकको टिप्पणी)।

४. फिलाडेल्फियाको चर्चलाई येशूको सन्देश

येशूले छैटौँ पत्र फिलाडेल्फियाको चर्चलाई सम्बोधन गरेर पठाउनुभएको थियो। फिलाडेल्फियाको अर्थ भातृप्रेम हो। फिलाडेल्फिया सहर रोमी साम्राज्यको अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण ब्यापारिक राजमार्गमा बनिएको थियो। यस सहरमा भएको राजमार्ग एउटा खुला ढोका जस्तो भएर अत्यन्त ठूलो र उन्नत ठाउँसम्म पुग्थ्यो। पुरातत्वविदहरूले (ऐतिहासिक स्थानलाई खनेर अध्ययन गर्ने टोली) त्यस क्षेत्रलाई खनेर हेर्दा त्यहाँ पाइएका पुरानो सामानहरूले त्यो अत्यन्त महत्त्वपूर्ण भएको पाइएको थियो। त्यसबेला

फिलाडेल्फिया स्वस्थ जीवन पाउने र विरामीहरू निको हुने ठाउँको रूपमा प्रख्यात भएको मुख्य सहर थियो। तर त्यो सहरमा बारम्बार भूकम्प जाने भएकोले सहरका मानिसहरू गाउँहरूमा साना साना छाप्राहरू बनाएर बस्न बाध्य हुनुपरेको थियो। आधुनिक टर्कीमा रहेको फिलाडेल्फियामा धेरै मन्दिरहरू थिए। अहिले पनि ती मन्दिरहरूका भग्नावशेष त्यहाँ पाइन्छन्।

चर्चको अवस्थाप्रति सरोकार राखेर येशूले फिलाडेल्फियाको चर्चलाई कसरी प्रस्तुत गर्नुभएको थियो भनेर प्रकाश ३:७-९मा दिइएको छ। पद ३:८मा येशूले भन्नुभएको "तिमीहरूमा अलिकति बल छ" भन्नुको अर्थ के हो? त्यसले चर्चको अवस्थालाई कसरी वर्णन गर्दछ? हेर्नुहोस् "७ अनि फिलाडेल्फियाका मण्डलीका दूतलाई यो लेख: यी कुरा त्यसले भन्दछ, जो पवित्र छ, जो सत्य छ, जससँग दाऊदको साँचो छ, जसले खोल्छ, कसैले थुन्नेछैन, र जसले थुन्छ, कसैले खोल्नेछैन। ८ मलाई तिम्रा कामहरू थाहा छ। हेर, मैले तिम्रा सामुन्ने ढोका खुला राखिदिएको छु, जो कसैले थुन्न सक्दैन। तिमिसँग थोरै शक्ति छ भन्ने मलाई थाहा छ, तापनि तिमिले मेरो वचन पालन गरेका छौ, र मेरो नाउँ इन्कार गरेका छैनौ। ९ हेर, शैतानको सभाघरका यहूदी नभए तापनि यहूदी हौं भनी झूटा बोल्नेहरूलाई म आएर तिम्रा चरणमा ढोग्न लाउनेछु र तिम्रीलाई म प्रेम गर्दछु भन्ने तिनीहरूलाई बुझाइदिनेछु।"

भविष्यवाणीको रूपमा त्यो पत्र सन् १७४०-१८४४लाई चित्रण गरिएको पाइन्छ। त्यसबेला अमेरिका र बेलायतमा सुधारवादी वा प्रोटेस्टेन्ट इसाईहरूमा प्रथम र दोस्रो ठूलो जागरणको अभियान चलेको थियो। त्यसबेलाका परमेश्वरका जनहरूले आफूले पाएका आत्मज्ञान अनुसार उहाँको वचनलाई पालन गरेका थिए। इसाईलाई शुद्ध, आदर्श जीवन बिताउन र परमेश्वरका दश आज्ञाहरूलाई पालन त्यसबेलाका इसाईहरूले जोड दिएका थिए। ढोका खुला राखिएको अर्थ त्यसबेला स्वर्गको पवित्र मन्दिरको दर्शन देखाइएको थियो किनभने प्रकाश ३:१२ र प्रकाश ४:१,२मा "मेरा परमेश्वरको मन्दिर" भनेर तोकिएको छ। एउटा ढोका खोलिएको र अर्को ढोका बन्द गरिएको अर्थ सन् १८४४मा स्वर्गको पवित्र मन्दिरको पवित्र स्थानको ढोका खोलिएको र अर्को ढोका वा महापवित्र स्थानको ढोका खोलिएको थियो जहाँ येशूले महापुरोहितको काम सुरु गर्नुभएको थियो।

समय छोटो छ र येशूको दोस्रो आगमन छिटै हुन्छ भनेर प्रकाश ३:१०-१२मा आभास दिइएको पढ्नुहोस्। आफ्ना जनहरूको निधारमा परमेश्वरको नाउँ लेखिएको भनेर त्यहाँ उल्लेख गरिएको छ। त्यसको अर्थ के हो? यदि नाउँले व्यक्तिको चरित्रको प्रतिनिधित्व गर्छ भने प्रस्थान ३४:६ले परमेश्वरको नाउँले कहलाएका मानिसहरूको बारेमा हामीलाई के सिकाउँछ? हेर्नुहोस प्रकाश ३:१०-१२ "१० तिमीले धैर्यको मेरो वचन पालन गरेका हुनाले, तिमीलाई परीक्षाको त्यस बेलादेखि म बचाउनेछु, जो पृथ्वीमा वास गर्ने मानिसहरूलाई जाँच गर्न सारा संसारमा आउनेवाला छ। ११ म चाँडै आइरहेछु। तिमीसँग जे छ त्यसलाई पक्रि राख, र तिम्रो मुकुट कसैले लिनेछैन। १२ जसले जित्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरका मन्दिरको एउटा स्तम्भ बनाउनेछु, र ऊ त्यहाँबाट कहिल्यै बाहिर निस्कनेछैन। म त्यसमा मेरा परमेश्वरको नाउँ लेख्नेछु, र मेरा परमेश्वरका सहरको नाउँ, अर्थात् यरूशलेम लेख्नेछु, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गदेखि तल आउँदछ। आफ्नै नयाँ नाउँ पनि म त्यसमा लेख्नेछु।" र प्रस्थान ३४:६ "त्यसपछि परमप्रभु तिनको सामुन्नेबाट गएर यसो भनी घोषणा गर्नुभयो, "परमप्रभु, परमप्रभु टिठ्याउनमा भरिपूर्ण र दयालु परमेश्वर, जो क्रोध गर्नमा ढिलो, र प्रेम र विश्वस्ततामा प्रशस्त हुनुहुन्छ।"

केही वर्षदेखि अघि लिएर १८४४सम्म बेलायत, अमेरिका, युरोप र अरू देशका चर्चहरूमा येशूको दोस्रो आगमनको चर्चा भव्यरूपमा फैलिएको थियो। येशूलाई विश्वास गरेर जो विजयी जीवन बिताएर जिउँछ, तिनीहरूको निधारमा परमेश्वरको नाउँ लेखिने छ भनिएको छ। त्यसको अर्थ उहाँका जनहरूमा उहाँको चरित्र र स्वभाव देखिन्छ भनेको हो। येशूको दोस्रो आगमनको सन्देश अत्यन्त महत्त्वपूर्ण भएको जस्तै उहाँको आगमनको ठूलो घटना हुनेभन्दा पहिले उहाँका जनहरूलाई तयार पार्न उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। त्यो तयारी उहाँले तिनीहरूका पापहरूलाई क्षमा दिएर र तिनीहरूको हृदयमा परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाको गरिमालाई लेखेर गर्नुहुन्छ (फिलिप्पी १:६ "मलाई यो दृढ विश्वास छ, जसले तिमीहरूमा एउटा असल काम सुरु गर्नुभयो, उहाँले नै येशू ख्रीष्टको दिनमा त्यो पूरा गर्नुहुनेछ।", हिब्रू १०:१६, १७ "१६ "ती दिनपछि तिनीहरूसँग बाँध्ने मेरो करार यही हो, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, तिनीहरूका हृदयमा म मेरो व्यवस्था राखिदिनेछु, र तिनीहरूका मनमा पनि म त्यो लेखिदिनेछु।" १७ तब उहाँ भन्नुहुन्छ, "तिनीहरूका पाप र तिनीहरूका दुष्कर्महरू म फेरि सम्झनेछैनँ")।

येशूको दोस्रो आगमनको आशा तपाईंको निमित्त के हो? येशूले सुरु गर्नुभएको काम उहाँले पूरा गर्नुहुन्छ भन्ने प्रतिज्ञाले हामीलाई कस्तो आशा र भरोसा प्रदान गर्छ?

५. लाउडिकियामा भएका इसाईहरूलाई लेखिएको पत्र

येशूले आफ्नो अन्तिम पत्र लाउडिकियाका चर्चलाई सम्बोधन गरेर पठाउनुभएको थियो। लाउडिकिया सहर अत्यन्त सम्पन्न सहर थियो (आधुनिक टर्कीमा रहेको सहर)। त्यो सहरका मानिसहरू धनी थिए। त्यो सहर व्यापारी दृष्टिकोणले अत्यन्त महत्त्वपूर्ण थियो। रोमी राज्यका विभिन्न प्रान्तहरूमा बन्द व्यापारको कारोबार गर्न त्यहाँको राजमार्गले प्रमुख भूमिका खेलेको थियो। यो सहरमा ऊनको उद्योग रहेकोले ऊनको लत्ताकपडा बनाउन प्रख्यात थियो। यहाँको बैंकमा सुनको ठूलो रास थियो। यहाँको शिक्षण अस्पतालले आँखाको निमित्त मलहमको उत्पादन गर्थ्यो। धनसम्पत्ति र उन्नतिमा सम्पन्न भएको त्यस सहरका नागरिकहरूमा आफूहरूमा सबै थोक भएको र केही कुराको अभाव नभएको कुरामा गौरव गर्दथे। सन् ६०मा त्यस सहरमा ठूलो भूकम्प आएको थियो। त्यस भूकम्पले लाउडिकिया सहर पूरै ध्वस्त भएको थियो। तर जब रोमबाट त्यहाँ सहायता गर्न राहत तथा नगदहरू पठाइतापनि तब तिनीहरूले ती लिन अस्वीकार गरेका थिए। आफ्नो सहर ध्वस्त भएतापनि त्यसको पुनर्निर्माण गर्न र आफ्ना नागरिकहरूको संभार गर्न आफूहरू सक्षम भएको त्यहाँका नागरिक समाजले दावी गरेका थिए। यो सहर आफैमा पानीको मुहान नभएको कारणले त्यहाँ पानी ल्याउन दश किलोमिटर पर रहेको नजिकको अर्को सहर हिरापोलिसमा रहेको तातो पानीको मुहानबाट रोमी प्रविधिको सिँचाई मार्गबाट पानीको आपूर्ति हुन्थ्यो (त्यस प्रविधिलाई आक्वाडक्ट भनिन्छ। ईटाका पर्खालहरू लगाएर ठूलो कुलो बनाउने प्रविधि रोमी इन्जिनियरहरूको विशेषता थियो)। लाउडिकियामा आउने पानीको मुहान टाढा भएकोले त्यहाँसम्म पानी आउँदा त्यो पानी न चिसो न तातो हुन्थ्यो अर्थात् मनतातो हुन्थ्यो।

लाउडिकियाका इसाईहरूमा पनि आफूहरूलाई अरूको केही सहयोग चाहिँदैन, आफूमा सबै थोक छ भन्ने दिमागले काम गरिरहेको थियो। हेर्नुहोस् प्रकाश ३:१४-१७ "१४ अनि लाउडिकियाका मण्डलीका दूतलाई यो लेख: यी कुरा आमेन, विश्वासयोग्य र साँचो साक्षी र परमेश्वरका सृष्टिको शासकले

भन्दछ। १५ मलाई तिम्ना कामहरू थाहा छ। तिमी चिसो पनि छैनौ, तातो पनि छैनौ, चिसो कि तातो भए त हुनेथियो। १६ किनकि तिमी मनतातो छौ, न चिसो न तातो, यसकारण म तिमीहरूलाई मेरो मुखबाट उकेलिदिनेछु। १७ "म धनी छु, र मसित धन-सम्पत्ति छ, र मलाई केही कुराको खाँचो छैन" भनी तिमी भन्दछौ, तर तिमीलाई थाहै छैन कि तिमी दुःखी, दयनीय, दरिद्र, अन्धा र नाङ्गा छौ।" यस्तै खालको दावी पुरानो करारका एफ्राइम जातिले यसरी दावी गरेको थियो "८ एफ्राइमले यस कुराको घमण्ड गर्छ, "म असाध्य धनी छु, म धनाढ्य भएको छु। मेरा सारा धन-सम्पत्तिले गर्दा तिनीहरूले ममा कुनै अघर्म पाउनेछैनन्।" ९ "म तेरा परमप्रभु परमेश्वर हुँ। मैले तँलाई मिश्रदेशदेखि ल्याएको छु। तेरा ठहराइएका चाडका दिनमा झैं म तँलाई फेरि पालहरूमा बस्न लाउनेछु। होशे १२:८-९।

लाउडिकियाका इसाईहरूले आफूहरूलाई कसैको मदत चाहिँदैन, आफूहरूमा सबै कुराको सम्पन्नता छ भनेर घमण्ड गरेतापनि येशूले तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ भनेर विश्वास दिलाउन चाहनुहुन्छ (मानिसमा सबै थोक होला तर उसलाई येशूको प्रेमको आवश्यक छ-अनुवादकको भनाइ)। आफ्नो फुस्रो घमण्डबाट पश्चात्ताप गर भनेर येशूले तिनीहरूलाई अनुरोध गर्नुहुन्छ (प्रकाश ३:१९ "जतिलाई म माया गर्छु, म तिनीहरूलाई हप्काउँछु, र ताडना दिन्छु। यसकारण उत्साहित होओ। पश्चात्ताप गर।" श्रेष्ठगीत ५:२-६मा एक जना प्रेमिले आफ्नो प्रेमिकालाई भेट्न जाँदा उनको घरको ढोका खोली नदिएको कथा छ। जतिसुकै ढोका घचघच्याउँदा पनि प्रेमिकाले ढोक नखोल्दा त्यो प्रेमी निराश भएर फर्केको थियो। त्यस कथाको जस्तो चित्रण गरेर येशूले ती लाउडिकियाका इसाईहरूको हृदयको ढोकामा घचघच्याउँदै ढोका खोल्न अनुरोध गर्दै आफ्नो पत्रलाई अन्त गर्नुहुन्छ (प्रकाश ३:२० "हेर, म ढोकामा उभिएर ढकढक्याउँछु। कसैले मेरो स्वर सुनेर ढोका खोलिदियो भने, म त्यसकहाँ भित्र पस्नेछु र त्यससँग भोजन खानेछु, र त्यसले मसँग खानेछ।" यदि कसैले उहाँको स्वर सुनेर आफ्नो मनको ढोका खोलिदियो भने उहाँ त्यस मानिस भित्र पस्नुहुन्छ र उसँग नजिक भएर सँगसँगै खाना खाने (परमेश्वरको वचनको अध्ययन गरेर आत्मिक भोजनको स्वाद-अनुवादकको अर्थ) कबुल गर्नुहुन्छ। अनि उहाँले त्यतिमात्र कबुल नगरी आखिरमा उहाँसँगै उहाँको राजगद्दीमा बस्न दिने पनि प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ (२१ जसले जित्छ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसित बस्न दिनेछु, जसरी म आफैले

पनि जितें, र मेरा पितासँग उहाँको सिंहासनमा बसेको छु।" प्रकाश ३:२१ र "तब मैले सिंहासनहरू र त्यसमाथि बस्नेहरूलाई देखें, जसलाई इन्साफ गर्ने अधिकार दिइएको थियो। तब येशूका गवाहीको निमित्त र परमेश्वरका वचनको निमित्त शिर काटिएकाहरू, र त्यो पशु र त्यसका मूर्तिको पूजा नगर्नेहरू र त्यसको द्वाप निधार वा हातमा नलगाउनेहरूका आत्माहरूलाई मैले देखें। तिनीहरू फेरि जीवित भए, र तिनीहरूले ख्रीष्टसँग एक हजार वर्षसम्म राज्य गरे। प्रकाश २०:४)।

लाउडिकियाका इसाईहरूलाई येशूले सल्लाह दिनुभएको थियो। त्यो सल्लाह के थियो हेर्नुहोस् "१८ यसकारण धनी हुनलाई आगोले खारेको सुन र आफ्नो नगनताको शर्म ढाक्नलाई सेतो वस्त्र र तिमीले देख्न सक भनी तिम्रा आँखामा लाउनलाई मलहम, यी सबै मबाट किन्ने म तिमीलाई सल्लाह दिन्छु। १९ जत्तिलाई म माया गर्छु, म तिनीहरूलाई हप्काउँछु, र ताडना दिन्छु। यसकारण उत्साहित होओ। पश्चात्ताप गर। २० हेर, म ढोकामा उभिएर ढकढक्याउँछु। कसैले मेरो सोर सुनेर ढोका खोलिदियो भने, म त्यसकहाँ भित्र पस्नेछु र त्यससँग भोजन खानेछु, र त्यसले मसँग खानेछ। २१ जसले जित्छ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसित बस्न दिनेछु, जसरी म आफैले पनि जितें, र मेरा पितासँग उहाँको सिंहासनमा बसेको छु। २२ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, पवित्र आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ।" (प्रकाश ३:१८-२२)। सुन, सेतो वस्त्र र आँखामा लगाउने मलहमको अर्थ के हो? हेर्नुहोस् १ पत्रुस १:७ "आगोबाट खारिने तर नष्ट भएर जाने सुनभन्दा पनि तिमीहरूको विश्वास मूल्यवान् छ। तिमीहरूको यो विश्वास साँचो प्रमाणित होस्, र येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, महिमा र आदरको योग्य बनोस्।", यशैया ६१:१० "म परमप्रभुमा साहै आनन्दित हुन्छु। मेरो प्राणले मेरा परमेश्वरमा आनन्द मनाउँनेछ। किनकि उहाँले मलाई उद्धारको पोशाक लगाइदिनुभएको छ, र उहाँले मलाई धार्मिकताको वस्त्रले ढाक्नुभएको छ- जसरी दुलहाले आफ्नो शिर पूजाहारीले सिँगारेझैँ सिँगार्छन्, र दुलहीले आफैलाई रत्नहरूले आभूषित गर्छिन्।" र एफिसी १:१७,१८ "१७ म प्रार्थना गरिरहन्छु, कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर, महिमाका पिताले तिमीहरूलाई उहाँको विषयको ज्ञानमा बुद्धि र प्रकाशको आत्मा देऊन्। १८ म यो पनि प्रार्थना गर्दछु, कि तिमीहरूको हृदयका आँखा उज्यालो होस्, र कुन आशाको निमित्त उहाँले तिमीहरूलाई बोलाउनुभएको छ, र सन्तहरूमा उहाँको महिमित उत्तराधिकारको सम्पत्ति के हो, सो तिमीहरूले

जान्न सक।" हामी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले आफूहरूलाई लाउडिकियाको चर्च भनेर देख्दछौं तब हाम्रो निम्ति लाउडिकियाको चर्चलाई येशूले पठाउनुभएको पत्रबाट कस्तो सल्लाह लिन सक्छौं?

उपसंहार:

थप जानकारी: एलेन जी हाइटद्वारा लिखित द आक्टस अभ आपोस्टल्सको पृ. ५७८-५९२मा उल्लेखित अध्याय "द रिभलेशन" पढ्नुहोस्।

येशूको सुसमाचार सुनेर अत्यन्त उत्साहित र आत्मिक रूपमा जोश चलि रहेका सातैवटा चर्चहरू समय बित्दै जाँदा त्यो जोश र उत्साह सेलाउँदै गएको थियो। सातवटा चर्चहरूलाई लेखिएको सातवटा पत्रहरूले प्रत्येक चर्चको आत्मिक अवस्थाको भन्डाफोर गरेको थियो। एफिससको चर्चमा येशूप्रतिको पहिलो प्रेम सेलाएपनि उहाँप्रतिको आस्थामा बलियो नै भएको थियो। स्मूर्ना र फिलाडेल्फियाका चर्चका विश्वासीहरू प्रायजसो विश्वासमा अडिग नै थिए। पर्गामाम र थियाटिराका चर्चका विश्वासीहरूले स्थानीय मूर्तिपूजा गर्ने धर्म, संस्कारसँग आफ्नो बचावट र सहरहरूमा आफ्नो अस्तित्वको निम्ति सम्झौता गर्न थालेका थिए। सबै धर्म एकै हो भनेर अरू धर्मका शिक्षादीक्षाहरू चर्चमा हुल्न थालेका थिए। त्यसैले गर्दा धेरै मानिसहरू येशूका चेलाहरूले सिकाएका शुद्ध र सरल विश्वासबाट टाढा हुन गएर चर्चनै छोड्न थालेका थिए। सार्डिस सहरमा भएका विश्वासीहरूमा गम्भीर अवस्थाको सृजना भएको थियो। बहुसंख्यक विश्वासीहरूको जीवन सुसमाचारको सन्देशसँग तालमेल हुन छोडेका थिए। फिलाडेल्फिया सहरमा भएका विश्वासीहरूको संख्या घटेर केवल केहीमात्र विश्वासमा अटल भएर बसेका थिए। लेओडेकियाको चर्चमा रहेका विश्वासीहरूको अवस्था यस्तो गम्भीर थियो। तिनीहरूको आत्मिक अवस्थामा अल्लिखपना थियो र आफूलाई सबै पुग्छ भन्ने मनस्थितिमा हुँदा आत्मिक तथा बौद्धिकरूपमा अधि बढ्न खाँचो नभएको तिनीहरूले महसुस गरेका थिए। त्यसैले गर्दा उक्त चर्चको बारेमा राम्रो भन्ने केही थिएन।

जुनसुकै अवस्थामा चर्चहरू भएतापनि प्रत्येक चर्चलाई येशूले प्रतिज्ञा दिनुभएर आफ्नो पत्र अन्त्य गर्नुभएको थियो। यदि ती चर्चहरूले उहाँको सल्लाह र वचन पालन गरे भने तिनीहरूलाई उहाँले तिनीहरूको निम्ति भलाई नै गर्ने भनेर कबूल गर्नुभएको थियो। यो पनि बुझ्न जरुरी छ कि आत्मिक

अवस्था झन झन खस्किरहेको चर्चहरूलाई त्यही अनुपातमा आफ्नो प्रतिज्ञा झन झन ठूलो रूपमा येशूले दिनुभएको थियो। एफिससको चर्चका विश्वासीहरूलाई केवल एउटामात्र प्रतिज्ञा दिनुभएको थियो। जब अरू प्रत्येक चर्चहरू आत्मिकरूपमा जतिजति खस्कन्दै गए त्यतित्यति अगाडिको भन्दा बढि प्रतिज्ञाहरू येशूले तिनीहरूलाई दिनुभएको थियो। अन्तमा आएर लाउडिक्रियाको चर्चलाई एउटैमात्र प्रतिज्ञा दिइएतापनि सबभन्दा ठूलो प्रतिज्ञा उनले पाएका थिए: त्यो थियो येशूसँगै उहाँको सिंहासनमा बस्ने (प्रकाश ३:२१)।

चिन्तनमननः

अ) चर्चको अवस्था जतिजति नाजुक हुँदै गयो त्यसलाई झन झन राम्रो प्रतिज्ञा येशूले दिनुभएको थियो। जति पाप बढ्यो त्यति परमेश्वरको अनुग्रह पनि बढ्यो भन्ने पावलको भनाइलाई कसरी पुष्टि गर्दछ (रोमी ३:२०)? यस परिवेशमा एलेन जी ह्याइटले व्यक्त गर्नुभएको भावना सोचनुहोस् " चर्च जतिसुकै कमजोर, असक्त त्रुटिपूर्ण र सिद्ध नभएतापनि यस संसारमा येशूले उच्च सम्मान र आदर खन्याउनुभएको निकाय हो। चर्चमा परिरहेको समस्या र चिन्तालाई उहाँले निरन्तररूपमा ध्यान दिइरहुनभएको छ भने पवित्र आत्माको शक्तिले चर्चलाई बलियो पादैरहनुहुन्छ"-सेलेक्टेड मेसेजेज, बुक २, पृ. ३९६बाट रूपान्तरित।

आ) औद्योगिक र व्यापारी क्षेत्र र महानगरपालिकामा रहेर इसाई हुन धेरै गा-हो छ भनेर कतिपय इसाईहरूले गुनासो गर्दछन्। तर यशियामा नै अत्यन्त समृद्ध वा उन्नत सहरहरूमा सुसमाचारप्रति बफादारी भएर परमेश्वरमा विश्वास राखेर अटल भएर कतिपय येशूभक्तहरू खडा भइरहेको पाइन्छ। तिनीहरूले सहरी र स्थानीय धर्मसंस्कारहरूको वातावरणमा पनि येशूको ज्योति चम्काइरहेका थिए। त्यस तथ्यबाट हामीले के सिक्नसक्छौं? कतिपय मानिसहरू इसाई धर्म पश्चिमी धर्म हो भनेर पश्चिमी देशका सबै सुख सुविधालाई अङ्गलेर येशूप्रतिको विश्वासलाई चाहिँ विदेशी भनेर तिरस्कार गरिरहेको परिप्रेक्ष्यमा येशूले यूहन्ना १७:१३-१९मा गर्नुभएको प्रार्थना एशिया वा पूर्वीय महादेशमा रहेका इसाईहरूलाई कसरी सुहाउन पुगेको छ? संसारमा रहेर पनि संसारको होइन भन्ने येशूले व्यक्त गर्नुभएको भावना अहिले पनि विशेष गरेर महानगरपालिकाहरूमा रहेका इसाईहरूलाई कसरी लागु हुन्छ?

हेर्नुहोस् "१३ "तर अब म तपाईं कहाँ आइरहेछु। संसारमा हुँदा यी कुरा म बोल्दछु, कि तिनीहरूमा मेरो आनन्द पूरा होस्। १४ मैले तिनीहरूलाई तपाईंको वचन दिएँ, तर संसारले तिनीहरूलाई घृणा गर्‍यो, किनकि तिनीहरू संसारका होइनन्, जसरी म संसारको होइनँ। १५ तपाईंले तिनीहरूलाई संसारबाट लैजानुहोस् भनी म प्रार्थना गर्दिनँ, तर तिनीहरूलाई दुष्टबाट सुरक्षित राखिदिनुहोस्। १६ तिनीहरू संसारका होइनन्, जस्तो म पनि संसारको होइनँ। १७ तिनीहरूलाई सत्यमा पवित्र पारिदिनुहोस्, तपाईंको वचन सत्य हो। १८ जसरी तपाईंले मलाई संसारमा पठाउनुभयो, मैले पनि तिनीहरूलाई संसारमा पठाएको छु। १९ तिनीहरूका खातिर म आफैलाई पवित्र पार्दछु, ताकि तिनीहरू पनि सत्यतामा पवित्र होऊन्।" (यूहन्ना १७:१३-१९)।

इ) हामी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट भएको हैसियतले लाउडिकियालाई लेखिएको पत्र कतिको सान्दर्भिक भएको हामी पाउँछौं?

अन्धकारबाट उज्यालो अटिझा यामाल कामिनिटी, ५७ मोजाम्बिक

अफ्रिका महादेशमा धेरै देशहरू छन्। मोजाम्बिक तिनीहरूमध्येको एक देश हो। त्यस देशको ८० प्रतिशत मानिसहरू मुस्लिम धर्म मान्दछन्। त्यस देशमा नाम्पुला भन्ने एउटा गाउँ छ। त्यस गाउँमा अटिझा भन्ने एक जना बालिका छिन्। एक दिन अटिझा आफ्नो गाउँबाट धेरै टाढा रहेकी हजुर आमाको गाउँमा गएकी थिइन्। त्यसबेला उनको उमेर केवल ८ वर्षमात्र थियो। त्यहाँ उनले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको नाउँ सबभन्दा पहिले सुनेकी थिइन्।

एक साबथको दिन जब अटिझा चर्चकै बाहिर त्यत्तिकै डुल्दै थिइन्, चर्चको एक जना अगुवाले उनलाई खाना खान बोलाए। उक्त अगुवाको घर चर्चसँगै जोडिएको थियो। त्यस अगुवाको अनुरोधमा अटिझा उनीसँग खान बसिन्। खाना खाइसकेपछि चर्चको कार्यक्रममा बस्न उक्त अगुवाले अनुरोध गरे। अटिझा चर्चको कार्यक्रममा समावेश भइन् र उनले त्यहाँ प्रवचन पनि सुनिन्। त्यसदिन उनले सुनेको प्रवचन उनले कहिल्यै पनि बिर्सिनन्। त्यसबेला प्रचारकले मती २४को बारेमा प्रचार गर्दै थियो। येशूको दोस्रो आगमनमा मरेकाहरू बौरी उठ्नेछन् भनेर सुनेकी थिइन। येशूले मरेकाहरूलाई बौरी उठाउनहुनेछ भन्ने सन्देश सुन्दा उनको हृदय छोएको थियो। एक महिना अघि उनको चारवर्षकी बहिनीको मृत्यु भएको थियो। बहिनीको शरीरमा रगतको कमी भएकोले उनी मरेकी थिइन्। "जब मैले चर्चमा प्रचारकले येशूले मरेकाहरूलाई बिँताउनुहुनेछ भन्ने सुनेँ तब एक दिन मेरी प्रिय बहिनीलाई म फेरि छुन सक्नेछु भन्ने आशा मलाई भएको थियो" अटिझाले भनिन्।

त्यस चर्चमा गएको सात वर्ष पछि अटिझाले १५ वर्षको उमेरमा एक जना इसाईसँग विवाह गरिन्। अटिझाको श्रीमान आइतबार चर्चमा जाने परिवारमा हुर्केको थियो तर नाम्पुलामा भएको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा ऊ जान्थ्यो। तर अटिझाभने घरमै बस्दथी।

एक साबथको दिन आफ्नो श्रीमानको अनुरोधमा अटिझा चर्चमा गइन्। साबथ स्कूल सुरुभएको थियो। सुरुको भजनमा "जब येशूले तिम्रो नाउँ बोलाउनुहुनेछ" भन्ने गीत गाइएको थियो। त्यसबेला अटिझाको नजिक भएकी छ वर्षकी केटीले अत्यन्त मिठो र ठूलो स्वरमा गाइरहेको देखेर उनले त्यस केटीलाई एकोहोरो रूपमा हेरिरहिन पुगेकी थिइन्। "त्यस छ वर्षकी केटीले त्यस्तो मिठो, सुरिलो, स्पष्ट आवाजमा गाएको गीतले मेरो मन छोएको

थियो। मेरो हृदयमा कताकता के भइरहेको मैले अनुभव गरें" मुस्कुराउँदै उनले भनिन्। त्यही दिनदेखि अटिझाले पनि सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा समावेश हुने निर्णय गरिन्।

मोजाम्बिकको उत्तरी प्रान्तमा कसैले केही महत्त्वपूर्ण निर्णय गर्नुपर्‍यो भने परिवारका अगुवाहरूसँग सरसल्लाह माग्नुपर्ने चलन छ। त्यसैकारण अटिझा पनि आफ्नो श्रीमानसँग उनकी फुपू कार्मेनलाई भेट्न गइन्। अटिझालाई कार्मेन फुपूले हुर्काएकी थिइन्, र उनी झाँक्री थिइन्। जब कार्मेनले अटिझाले एडभेन्टिस्ट हुन चाहेको इच्छा व्यक्त गरिन् तब उनले भनिन् "तिम्रो आमाकहाँ जाऊ र उनीसँग कुरा गर।"

अटिझाको बुबाको मृत्यु भइसकेको थियो। जब उनले विधवा आमालाई आफ्नो इच्छा व्यक्त गरिन् तब उनले भनिन् "मैले तिमीलाई हुर्काएको होइन। तिम्रो मामालाई गएर सोध।"

जब अटिझाको मामा क्यान्डिडोले उनको चाहना सुने तब त्यो उसलाई मन परेन। अटिझाले एडभेन्टिस्ट हुने अनुमति पाइनन्। यदि अटिझाले बप्तिस्मा लिइन् भने उनीसँग कहिले नभेट्ने भनेर मामाले धम्की दिए। यो सुनेर अटिझाको सातोपुत्लो गयो। तैपनि त्यही दिन उनी र उनको श्रीमानले बप्तिस्मा लिए। त्यसबेला उनको परिवारका कोही पनि बप्तिस्मा लिएको हेर्न आएका थिएनन्। केही समयपछि अटिझा सुत्केरी भइन् र एउटा बालक जन्माइन्। उसको नाउँ डिओनिसिओ राखे। एक दिन त्यो बालक अत्यन्त गम्भीररूपमा बिरामी भयो। तर त्यो बालकलाई उपचार गर्न उनकी झाँक्री फुपूकहाँ त्यस बालकलाई लगिन्। अरू कुनै झाँक्री वा तन्त्रमन्त्र गर्ने कहाँ पनि उनले आफ्नो बिरामी छोरोलाई लगिन्।

एक दिन अटिझाको मामा भाला लिएर उनको घरमा आयो र रिसले जुरमुराउँदै भन्यो "यो बालक कहिले मर्ला भनेर म पर्खिरहकोछु। जब यो बालक मर्छ तब त्यो बालकलाई तिम्रै घाँटीमा झुन्ड्याइ दिनेछु।

दुई दिन भइसकेको थियो र बालक कमजोर हुँदै गएको थियो र उसले केही पनि खान मानेन। अटिझा र उनको श्रीमान झन बलिन्द्र आँसु झाँदै प्रार्थना गरे। तेस्रो दिनमा बालकले दुध खान थाल्यो। अस्पतालमा जचाँउन लैजादा त्यो बालक ठिक हुनेछ भनेर आश्वासन तिनीहरूले पाए। मामा भाला लिएर आफ्नै घरमा फर्के।

"शैतान र उसका दुष्ट आत्माहरूले हारेको हामीले महसुस गर्‍यौ। मेरो छोरो अत्यन्त बिरामी भएको थियो र ऊ मर्छ भनेर मैले ठानेकी थिएँ। तर परमेश्वरको अनुग्रहले ऊ बाँच्यो" खुशी भएर अटिझाले भनिन्।

आफ्नी दिदी मर्न लागेको छोरो निको भएकोले अटिझाकी बहिनी अत्यन्त छक्क परिन् र उनी पनि एडभेन्टिस्ट चर्चमा जान थालिन् र बप्तिस्मा लिइन्। एक वर्षपछि अटिझाको भाइ र अर्की बहिनीले पनि बप्तिस्मा लिए। त्यसपछि अटिझाकी आमाले पनि बप्तिस्मा लिइन्। अटिझाको सबै परिवार एडभेन्टिस्ट भएपछि त्यसबाट प्रभावित भएर उनकी झाँक्रिनी फुपू कार्मेनले पनि बप्तिस्मा लिइन्।

"बप्तिस्मा लिएको बेलामा पास्टरबाबुले मेरी फुपूलाई तिन पल्ट पानीमा डुवाउनु परेको थियो" रमाइलो मान्दै अटिझाले भनिन्। जब उनी पहिलोपल्ट डुविन तब उनी पानीबाट टाउको उठाएर चिच्याउन थालिन् र मुखले धेरै बोलीहरू बोल्न थालिन्। तर कसैले पनि बुझ्न सकेको थिएन। पास्टरले अचम्म मान्दै उनलाई हेरेर भने "उनलाई फेरि बप्तिस्मा दिउँ।" जब दोस्रो पल्ट पनि उनी बप्तिस्मा लिएर उठिन् त्यसबेलापनि उनको मुखबाट कसैले नबुझ्ने बोलीहरूको उच्चारण गरेर चिच्याइरहिन्। तब तेस्रो बप्तिस्मामा दुष्ट आत्माहरूले उनलाई छोडेको थियो भनेर अटिझाले भनिन्। आज अटिझाको झाँक्रिनी फुपू चर्चको डिकनेस भएर सेवा गरिरहेकी छिन्।

यदि अटिझाले बप्तिस्मा लिइन् भने उनको घरमा कहिल्यै नआउने किरिया खाएको मामा क्यान्डिडो पनि अटिझाको घरमा एक दिन देखापऱ्यो। उसले आफ्नी श्रीमतीले बप्तिस्मा लिएकोले आफू पनि बप्तिस्मा लिन्छु भनेर सबैलाई छक्क पर्ने गरेर घोषणा गर्‍यो। बप्तिस्मा लिएको एक वर्षपछि उसको मृत्यु भयो। "मेरा सबै परिवार येशूप्रति समर्पित भएका छन् र अहिले तिनीहरू सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट भएका छन्। म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु किनभने जुन परिवारले म येशूलाई विश्वास गरेर एडभेन्टिस्ट हुन्छु भन्दा तँ गलत बाटोमा हिँडिरहेको छु भनेर घोर बिरोध गरेका थिए त्यही परिवार अहिले एडभेन्टिस्ट भएका छन्।

वर्ष ५७की अटिझा सक्रिय पास्टरकी श्रीमती भएकी छिन्। उनको श्रीमान लाजारो आफ्नो पास्टरको अध्ययन सकेर नाम्पुला चर्चमा पास्टर भएर सेवाकार्य गरिरहेको छ।

-लेखक आन्द्रु मेचेस्ने